

Új élet Baktó szikes földjein

A baktói határ jórésze még most is szinte végeláthatatlan feltörtetlen szikes legelő. Tavaszonta beteges, savanyú fű sarjad rajta, csak birkáknak, libáknak való. A szegedi parasztemberek tudatában e határról nem ok nélkül alakult ki ez az elnevezés: az átkozott Baktó.

A Dózsa, a Fekszabudulás és az Alkotmány Termelőszövetkezetek dolgozói a télen és most a tavaszon neki fogtak, hogy örökre leszámoljanak ezzel a megrögzött régi köztudattal. A szocialista társadalmat építő ember törhetetlen akaratával bebizonyította: nem igaz az, amit még ma is mondognak sokan, hogy a baktói föld az csak azért van, hogy a szegedi határ e darabján se legyen lyukas a világ. A szódás szikesekből néhány éven belül gazdagon termő rizsföldek lesznek.

A nagy átalakító munka még a télen megkezdődött. A határ egy darabját, összesen 103 hold földet magas rizsgátakkal, öntözőcsatornákkal építettek körül. Az eddig zavartalanul folydogáló Tiszából nagyteljesítményű

szivattyú motorok emelik át a vizet a csatornába, életet adnak a földeknek, melyek ezelőtt a júliusi, augusztusi száraz hónapok idején élettelenül terültek itt el.

A dorozsmai géppálmás traktorai már kora tavasszal feltörték, mélyen megszántották a talajt. A tápanyagokban rendkívül szegény talaj trágyát is kapott bőven. A lelkiismeretes, sokoldalú talajelőkészítő munka után a magas gátak közé elvetették az első baktói rizstermés magját.

Szívet, lelket gyönyörködtető, megható, s a szegedi táj életében történelmi jelentőségű pillanat volt, amikor Vinczel József, Zakar Mihály, Péter György, Retkes József termelőszövetkezeti tagok először nyitották meg a zsíjpeket. A felduzzasztott fűcsatornából rohanna tört ki a víz a földekre, ahol lecsendesedett, s hamar bejött a talaj szomjas gyomra.

E nagy úttörő munkában nem voltak egyedül termelőszövetkezet tagjai. Az

új születésénél együtt bábáskodtak velük a vízügyi igazgatóság, a mezőgazdasági kutatóintézet dolgozói és tudósai is. Előzetes számítások szerint ebben az évben ennek az első kísérleti rizstelepnak holdanként 18—20 mázsa átlagtermést kell adnia. Még néhány év és ez idő alatt a baktói talajviszonyokat annyira lehet javítani, hogy akár 35—40 mázsa átlagtermést is kaphatunk itt rizsből. Az idei első esztendő után a jelenlegi rizstelepet újabbakkal bővítik. Második öt éves terüünkben már a baktói föld vidékünk egyik legnagyobb kincse, ékessége lesz.

Képünk azt a nagyszerű jelenetet mutatja be, amikor a Tisza vize nem saját szeszé-

lyéből, hanem az ember alkotó munkája nyomán először árasztja el a baktói föld egy darabját, hogy a sekély öntöző víz alatt kikelhessen a mag.

A jó munka után mindhárom termelőszövetkezet tagsága szép jövedelemre számít nemcsak a rizstermésből, hanem a haltenyésztésből is. Mert mint Vinczel elvtárs, az Alkotmány TSZ tagja elmondja, a második árasztás után a ferhértói halgazdaságból megérkeznek majd az első halszállítmányok, s őszig, míg a rizs beérik, a nevelésre hozott halak szépen megnövekednek majd. A jövő évben nemcsak rizsből, de halból is sokkal több jut már a szegedi dolgozók asztalára.

95 mázsa vasat gyűjtöttek vasárnap a szegedi fiatalok

A vasárnapi vasgyűjtési napon mintegy 900 szegedi fiatal munkálkodott azon, hogy a lakóterületekről minél több hulladékvasat gyűjtsen össze és juttassa el a MEH telepeire. Az ifjúsági gyűjtésben kiemelkedő eredményt ért el a Tömörkény-gimnázium négy tagú brigádja Szomjas Teréz vezetésével: 700 kilogramm vasat gyűjtöttek. A fiúk közül a Madács utcai iskola két lelkes úttörője, Fodor Szilveszter és István 900 kilogramm vasnak a begyűjtésével büszkélkedtek úttörő társaikkal.

Persze a többi általános iskolák tanulói — akik versenyeznek is egymással — sem végeztek eredménytelen munkát: Szabó Tibor az I. sz. gyakorlati iskola úttörője 147 kilogrammot, Jó Mihály Lajos, a Juhász Gyula utcai iskola tanulója 170 kilogrammot, Szalai Ilona, a Mérei utcai iskolából 130 kilogramm vasat gyűjtött.

A vasárnapi ifjúsági vasgyűjtési nap eredményesen végződött városunkban, összesen 95 mázsa vasat gyűjtöttek a szegedi fiatalok.

AZ ÚJ HÁZTULAJDONOS

„Szöged hírs város, Tápéval határos...“ — imígyen hangzik az egyik tréfás népdal szövege. Még hozzá olyan közel vannak egymáshoz, hogy ha Csermák József olimpiai bajnokunk kicsit nekidurálna magát, át tudná röpteni a kalapácsot Tápé felé Szegedre.

Ráadásul a tápéi házak mind közelebb kerülnek a nagy tiszaparti városhoz. Tévedés ne essék, nem földcsuszamlásról van szó, hanem arról, hogy a falucska lakói egyre több új házat építenek maguknak: mégpedig a község Szeged felőli részén.

Néhány év alatt az Ujosztáson egész házsorok épültek fel az állam támogatásával. Egyszerű dolgozó parasztnak és munkásnak békés családdal otthonai ezek a fehérre meszelt falu, piroscserepes hajlékok. Ezidáig ötvenhat új család háza hirdeti Tápén népünk életszínvonalának emelkedését.

Az egyik új ház boldog tulajdonosa Vincze József három holdas dolgozó paraszt és családja. Tágas, két szoba konyhás lakásban laknak Vinczék három gyermekekkel. Vincze Józsefnek, kis, fiatal, mosolygós arcú asszonyka boldogan magyarázza:

— Igazán jó érzés az, hogy a maga otthonában lakhatik az ember. Míg nem volt saját otthonunk, addig tizenhat éven át a férjem szüleinél húzódtunk meg. De a két családnak kicsi volt az a ház. Csak nagy-nehezen férünk meg benne. Gondolhatja tehát bárki, hogy milyen kimondhatatlan volt az örömünk, mikor

az államtól mi is házhelyet kaptunk

itt az újosztási részen. Kis szünetet tart, megnézi a tüzet a konyhában, mert éppen nagymosáshoz készülődik, aztán tovább magyarázza:

Vasárnap Szegeden is megrendezik a Nemzetközi Gyermekeket

Május 29-én, a Nemzetközi Gyermekeket alkalmából az MNDSZ Szegeden is ünnepséget rendez. Már szombaton mesedélutánokat tartanak a szegedi óvodákban. Vasárnap reggel pedig zenés ébresztő közzömből az ifjú nemzedéket.

Világszerte megünneplik a béke jegyében a Nemzetközi Gyermekeket, hisz minden szülő azt akarja, hogy békében, jólétben nevelje fel felnőtt kincseit. A szegedi gyermekek vasárnap reggel a Dugonics téren találkoznak, ahol rádióan keresztül meghallgatják Vass Istvánné elvtársnő, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének tagja, a képviselőház elnöke, az MNDSZ országos elnökének üdvözlő, köszöntő szavait, majd színpompás menetben felvonulnak a vá-

ros utcáin. Több üzem a hőcsöde kicsinyeit autóval hozza el a felvonulásra. A pajtáscsalád, az úttörő kollektív tagjai pedig egyenruhában zászlókkal vonulnak.

Délután fél 4-kor és fél 6-kor díjmentes mesefilmeket vetítenek a gyerekeknek a békebiztonság nagyteremében. A népszerű roller-verseny 3 órakor kezdődik a Széchenyi téren. A bábszínházban ugyancsak ingyenes előadást tartanak. Fél 6-kor a Móra-városi Úttörőházban a közkedvelt „Fel a fejfel” című magyar filmet mutatják be a gyerekeknek. A Szalámigyárban, a Ruhagyárban, a MÁV-nál, s több más szegedi üzemben a gyermekeket alkalmából vendégül látják a dolgozók gyermekeit,

— Hát még akkor milyen boldog volt az egész család, mikor beköltözhetünk az új hajlékba... A csinos tiszta udvar, a gondozott veteményes kert, a szépen fejlődő szőlőcsemeték, a talajban jól megkapaszkodott gyümölcsfák, az új sertésöl, a füves udvaron letelező kislábak hosszú évek óta a megvalósulásai — mind azt tükrözi, milyen nagy örömet jelent Vinczéknek az új ház.

A lakásban bent van már a villanyvezeték is, a villanygőg, a kapcsoló ott vannak a falon, csak éppen az áram nem jutott még el Vinczék házába. Pedig már nagyon várják, kérvényt is írtak az illetékes szerveknek, de ez nem használt semmit. Három-négy villanykáró kellene az utcába, s akkor minden házában örök nyugovóra térhetnének a gyenge fényű petróleumlámpák.

— Ha megkapnánk a villanyáramot, azonnal vennék rádiót is

— folytatja Vinczéné —, mert nagyon szeretnék, ha az új otthonunkba beköltözne minden este a zeneszó is. En ugyanis nagyon szeretem a szép magyar népdalokat. Magam is tagja voltam sokáig a Tápéi Népi Együttesnek, ezért nagyon jó lenne, ha különösen téli esteken, mikor szővöm itt, a szobában a gyékényt, halgathatnám a rádiót. Zeneszó mellett könnyebben haladna a munka és még vidámabb lenne az életünk.

Vincze Józsefnek igaza van. Az új házuk még barátságosabb otthonná válna, ha villanyvilágítást a szobákban és megszólalna a rádió is. Ma még mind a kettő csak álom, mint nemrég a családi ház volt. De az új ház már megvan, benne laknak, benne élnek Vinczék, tehát az első, a legmerészebb álom ma már valósággá vált. Az utóbbi kettő most már könnyebben teljesül.

(v. gy.)

Szegedi jegyzetek

A kedves vendég

Hétfélt óra Szegeden tartózkodik Sztaniszlav Moj-kowszki elvtárs, lengyel újságíró, az Expressz Lodz-ki főszerkesztője. Ismerkedik a mi tiszaparti városunkkal, az itt élő és dolgozó emberekkel, az üzemekkel. Nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy máris megszerette, megkedvelte a várost, lakóit.

Hétfélt délután Sztaniszlav Moj-kowszki elvtárs — két másik lengyel újságíróval együtt, akik azóta már elutaztak Szegedről — a Textilművekbe látogatott el. Beszélt Sarnyai elvtársnővel, a gyár igazgatónőjével, Péter Szilveszter elvtárral, az üzemi pártbizottság titkárával, Nagy Sándor elvtárral, az üzemi főmérnökével és másokkal. Megnézte a parkettás, neonvilágítású óriási munkatermet, s a többi üzemből részt. Figyelte a halkán duruzsoló szövet gépeket, a sok pörgő orsót, a futó fonalat. Megnézte a férfi, női öltözöt, furdót, az ottan az orvosi ren-

delőt. Ahogy ő maga mondta, igen szép a Textilművek és nagyon kellemes érzések maradtak benne az ott töltött időről. Lodz is a könnyűipar, a textilipar városa, akár csak a mi Szegedünk. Sztaniszlav Moj-kowszki meg is jegyezte, hogy náluk, ott Lodzban most magának a falat egy olyan szép, korszerű üzemnek, mint a Textilművek.

A lengyel újságíró városunkba való érkezésekor már tréfás-komolyan megjegyezte, hogy a szegedi szalámi és paprikának a híre messze földön megtalálható. Kedden aztán kint járt a Szalámigyárban. (Ma, szerdán a Paprikafeldolgozóba is ellátogat, hogy megnézzék, miként készül a híres-neves fűszernövény örleménye.)

Dozzi József szalámi-mester volt az útikalauz, — a Szalámigyárban. A lengyel újságíró érdeklődéssel figyelte a szalámikészítés csínját-bíját. Sorra-rendre végignézte a munkát

akik készíthetik — nemcsak szakértelmet, hanem „lelket” is vizsken munkájukba.

A lengyel újságíró töltöttele gyorsan siklott jegyzetfüzeté lapján. Irta a gyár múltját, jelenét, a szalámigyártás történetét. Egyszer csak aztán felnevezett, megint kedves, közvetlen mosolygós arcán és szólt: — Egyszer Lengyelországban úgy vélekednek — fordítja a szavait a tolmács —, hogy a magyar szalámi azért jó, mert szármásból csinálják. Persze ez nem igaz, meggyőződésem róla a saját szememmel is. Hazamenve aztán majd ismertetem az emberekkel a Szegedi Szalámigyárban folyó munkát.

Majd búcsúzik a gyáraktól barátunk, a kedves vendég, a testvéri lengyel nép küldötte: Sztaniszlav Moj-kowszki. Egyre távolodik a Szalámigyártól, de bizonyos, hogy az ott látottak és tapasztaltak is megmaradnak emlékeztében. (morvay)

Ma délután kezdődnek a „Csehszlovák Kulturális Napok” ünnepségei

A Pedagógusok Szakszervezete Városi Bizottsága és a „Csehszlovák Kultúra” által rendezett „Csehszlovák Kulturális Napok” ünnepségei a mai nappal megkezdődnek.

Délután 5 órai kezdettel nyitják meg „A csehszlovák nép élete és kultúrája” című kiállítást a Dugonics téri Egyetem és Főiskolai Diákklubban.

A kiállítást Kiss László, Szeged város oktatási osztályának vezetője nyitja meg; itt a Szegedre érkezett csehszlovák vendégek is megjelennének.

A kiállítás május 25-től jú-

níus 5-ig naponta 12—20 óráig lesz nyitva.

A „Csehszlovák Kulturális Napok” ünnepélyes megnyitására este 7 órakor kerül sor a Tudományegyetem Aulájában. A megnyitóbeszédet Telkes György, az MDP Szeged Városi Bizottsága kulturális osztályának vezetője mondja. A megnyitón felszólal Eduárd Rázga, a csehszlovák nagykövetség tanácsosa.

Az ünnepélyes megnyitót után a budapesti MÁV szimfonikus zenekar ad hangversenyt Pécsi István vezényletével.

Vidám est az Építők Ünnepén Ujszegeden

Május 29-én, vasárnap az Építők Ünnepét Szegeden is változatos kulturális és sportrendezvényekkel teszik emlékeztetővé. A műsor keretében különösen nagy érdeklődésre tarthat számot a „Muzsikáló vidám est”, amelyet vasárnap este 8 órai kezdettel rendeznek meg az újszegedi szabadtéri színpadon.

A műsorban a szegedi Nemzeti Színház olyan kiváló énekesi komikusai és balettáncosai lépnek föl, mint Iván Margit, Sugár Mihály, Szabady István, Domján Edit, Kovács Gyula, Lakky József, Komlóssy Erzsébet, Káldor Jenő, Mezey Károly és Lehoczky Zsuzsa. Közreműködik és önálló számokkal is szerepel a Juhász Gyula Kultúrház szimfonikus zenekara Markó Leó vezényletével. Az estet Kakuszi Imre rendezzi.

A vidám zenés műsorban a közkedvelt operett- és opera melódiák csendülnek majd föl és vidám tréfák, jelenetek teszik változatosabbá. A „Muzsikáló vidám est” egyben kívánságverseny is lesz, amelynek egyes számait a munkában élenjáró szegedi építő-, fa- és építőanyagipari dolgozóknak, brigádoknak ajánlják.

Jegyek már kaphatók 4, 6 és 8 forintos árban a szegedi Nemzeti Színház pénztáránál, valamint az építő-, fa- és építőanyagipari üzemekben.

A SZUEZI-csatornában egy francia hajóról megszökött a francia idegenlégió 9 katonája, hogy ne kelljen részt vennie az északafrikai hadműveletekben.

A CSONGRADI múzeum munkahözössége most térképezi fel a városnak azon területeit, amelyek régészeti, néprajzi, történelmi emlékekkel elősegíthetik a város kulturális színvonalának emelését, a város történelmének megismerését.

A SPORTMOZGALOM erősítésére, versenyek rendezésére, versenydíjak beszerzésére 489 ezer forintot fordítanak ez évben.